

ჩემი ფიქრები

შემოლამდება და ვარსკვლავები
ცაზე კენტ-კენტად აენტებიან.
ჩაეძინება დამაშვრალ სოფელს,
ურმულის ხმებიც
 შორს მისწყდებიან;
მხოლოდ ფიქრები,
 ჩემი ფიქრები,
არ დაცხრებიან,
არ დადგებიან:
მესტუმრებიან შუალამისას,
გამაღვიძებენ,
 ამეშლებიან,
წამომაგდებენ სახეტილოდ,
თან მხლებლებივით გამომყვებიან,
თამატარებენ ტანჯულთა უბნებს,
დამაღონებენ,
 დაღონდებიან,
დამძიმდებიან
 ხალხის ცრემლებით,
დაიღლებიან,
 დაოსდებიან,
მომაცილებენ ჩემს ყრუ ოთახში
და ჩემთან ეროად ატირდებიან...